

Minnet (från *Hjärnvästen* 4- 2014)

I det här avsnittet kommer minnet att vara en faktor, även aspekter runt omkring. Det vi ska titta på nu är en farbror, skadefri, hans hjärna, en närmare titt på den. Häng med nu för här kommer hjärnan.

Farbrorn står utanför ett bibliotek. Han går in med allvarliga steg. Han möter ett ljus. Samtidigt en röst långt bortifrån - Oh my God, it's the light. Ta det nu lugnt. Det är inget sådant ljus. Det är bara ett ljus så man ser bättre. Kommer till det längre fram i historien när det är den skadades tur att visa sig.

Han ska ta bussen och märker att den går om fem minuter. Han lägger in en snabbare växel. Han springer, det går bra, löven yr omkring honom. En trappa, springer nerför den. Där är spårvagnen. Han tar inte bil i dag för den är på reparation för att byta däck och diverse annat. Så där ja, nu stiger han på vagnen och åker iväg. Det är så många saker som händer att han vinglar till så att han stöter armen mot stängeln, kollar på klockan på andra handen. Om man skulle ta detta, bara det lilla, tänk er då om han var skadad vilka problem detta vore.

För det första skulle det inte gå att springa. Jo kanske, kanske men inte alls med samma hastighet. Man skulle inte hinna hoppa på spårvagnen utan den skulle åka ifrån dig. Det finns väldigt många anledningar i hans hjärna när han ska tänka tillbaka. Det blir staplar uppe i hjärnan, massor av staplar. Staplar gjorda av böcker, böcker som det står "minne" på. Medans du forslades vidare in i hjärnan så märker du att det var lite hjärnceller runtomkring. Plötsligt la du märke till något svart, ett ärr, och ett gnistrande (lagande). Här var ju alla "försvunna" hjärnceller, de har fått nya arbetsuppgifter.

Men nu kommer vi till det som jag sa tidigare. Det är för det första väldigt, väldigt dålig belysning härinne, det är glappkontakt. Ibland om du har en dålig dag kan det vara släckt väldigt länge. Om du har en bra dag kan det lysas upp men staplarna med alla olika minnen är utsatta som böcker. De är inte uppsatta på stapeln utan ligger utspridda på golvet. Ni förstår nu att det kan ta en viss stund att plocka upp detta och veta var de ska finnas. Det är jättesvårt, speciellt att hänga med överallt och ingenstans. Därav uttrycket "att inte ha alla hästar hemma".

Mitt namn är *Sergej Stocker*,
"skadad forever".

